

HOMEOPATIA

este contrară credinței ortodoxe

**Părintele Damaschin Grigoriatis
de la Sfânta Mănăstire Grogoriu
Sfântul Munte Athos**

973-631-055-8

Cuvânt înainte

Homeopatia, una dintre metodele alternative de tratament din ziua de astăzi provoacă confuzii între credincioșii creștini. Aceasta pentru că mulți apelează la ea fără să cunoască clar despre ce este vorba. Astfel, există marele pericol ca homeopatia să aibă rolul unui "pod" care o să conducă pe mulți creștini neștiutori la religiile orientale, pentru că aceste religii orientale sunt baza tuturor metodelor alternative de tratament.

Homeopatia nu face parte dintr-o specializare medicală

În primul rând, când vorbim despre homeopatie trebuie clarificat că homeopatia nu face parte dintr-o specializare medicală, așa cum este chirurgia ginecologia etc., pentru că, după cum spun și homeopații înșiși dar și legislațiile sănătății din toate statele dezvoltate, homeopatia nu este oficial recunoscută ca specializare universitară. Homeopatia este un sistem de tratare în totalitate care are la bază privirea integrală asupra lumii și omului. Fondatorul ei, Samuel Hahnemann, medic german, în cartea, sa principală "Organon artei vindecării", susține următoarea teorie: "Marea varietate a puterii se află ascunsă chiar în plante, ale căror caracteristici exterioare le cunoaștem de multă vreme, dar sufletele lor, caracteristicile lor interioare și orice element dumnezeiesc au ele, pe acestea toate încă nu le-am perceput".

Această existență a elementului dumnezeiesc este dezvăluită și de către un urmaș al lui Hahnemann, James Tyler Kent, care scrie că: "...energia însăși nu este energie, ci o substanță dinamică ... există un Dumnezeu Suprem care este alcătuit din substanță și este o substanță uniformă. Toate provin, curg de la El, toate de la cel superior și până la ultimul corp material fiind legate în acest mod.

Bineînțeles, dacă există separare și curgere continuă de la primul pînă la ultimul, ultimele o să înceteze să existe".

Aici este foarte important să înțelegem că, Kent nu vorbește despre Dumnezeu și creație în același fel în care îl privește credința ortodoxă, adică un Dumnezeu Creator care are substanță diferită de creaturile Lui, pentru că El însuși esle Necreat. Conform părerii lui Kent, există un Dumnezeu "de substanță" impersonal care este aceeași cu creaturile lui, deoarece substanța

Lui Dumnezeuască este aceeași cu cea a creaturilor Sale. De asemenea, nu separă energia Dumnezeuască de substanța Dumnezeuască, separare pe care ortodoxia o face, învățându-ne că numai la Energia Dumnezeuască putem participa, iar la Substanța Dumnezeuască, nu. După această teorie a lumii care este exprimată prin cunoscuta dogma a apocrifismului, adică toate sunt una, homeopatia explică și fenomenul bolii: viața există atât cât "Dumnezeul Suprem", care este "o substanță", curge continuu către ființe. Dacă o să se oprească să curgă, atunci "o să se oprească să existe". Deci, tulburarea curgerii acestei substanțe dumnezeiești provoacă boala. Kent scrie: "Această substanță este supusă schimbărilor, adică poate să curgă în ordine sau dezordine, poate să fie bolnavă sau normală".

Această substanță sau energie dumnezeiască care există în om și la care reacționează medicamentul homeopat este ceea ce homeopatia numește "energie vitală" a omului. După homeopați, această "energie vitală" nu este altceva decât energia "Ki sau Chi" a chinezilor sau "orgoni" a lui Wilhelm Reih. Un medic american, coleg al lui Michael Winer, o echivalează cu energia hinduistă "prana sau kudalini". Alți medici o echivalează cu "energie bioplasmatică", care este exprimată în fenomenul Kirlian, și cu "orgoni" lui Reih și cu "forma energiei animale care s-a numit mesmerism în cinstea lui Mesmer, care a descoperit-o în secolul XVII". Aici e de subliniat că Antonie Mesmer se consideră fondatorul "parapsihologiei".

Unii homeopați o numesc "energie cosmică" și spun că este aceeași energie pe care hindușii o numesc "Prana, Paracelsus o numește Magnale, Van Helmod îi spune Alcahest, cabaliștii o numesc Lumina stelelor, alchimiștii îi spun Azorth, Fludd îi spune Spiritus, Puterea Ființelor la Reihenbach, magnetism animal la Mesmer, energia văzduului sau bioenergie sau substanță simplă la mistici ca Suedeborg, energie vitală sau putere vitală sau corp vital la Instituția Vitalistică, Orgoni la Reih, Bioplasmă la cercetătorii ruși etc. "

De asemenea, se menționează de către aceiași homeopați și extazul în care cad yoghinii ca un mod prin care cineva poate să vină în contact cu această "energie cosmică" și este subliniat că astfel de situații sunt extrem de revigorante. Echivalarea "energiei vitale" cu toate care s-au raportat mai înainte nu se face întâmplător, ci izvorăște din teoria totală a lumii (absolut monism panteistic), care "inspiră" pe lângă homeopatie și toate sectele religioase ale țărilor orientale de ale căror credințe sunt absolut incompatibile cu ortodoxia.

Boala, adică modificările din fluxul energetic al omului au capacitatea, după cum spune Kent "într-o mare varietate... să fie observate sau provocate de către om însuși. Omul poate să o facă să curgă dezordonat. Dar și tratarea se realizează de către om însuși când este mobilizată rațiunea lui sufletească". La realizarea acestui lucru ajută doi factori: autocunoașterea cu tehnici raționale și medicamentul homeopat. Winer scrie: "Când pacientul cunoaște că tulburările lui se reflectă și asupra conștiinței lui, pe măsura înaintării tratamentului poate să continue să observe situația lui internă și în acest fel să învețe să vină în contact cu energia vindecătoare a "puterii vitale", exact cum fac și yoghinii care învață să-și controleze funcțiile "spontane" ale corpului. Dintre tehnicile pe care le recomandă Winer. pentru a se reuși aceasta, este și reflectarea.¹

Dar și în alte părți ale textelor pe care le-au scris homeopații se observă că medicamentul homeopat este simplu, încă un mod în plus ca să reușească cineva ceea ce oferă tehnicile auloevoiuției religiilor orientale. Și spun homeopații mai departe: "Medicația homeopată există peste tot în jurul nostru, în exteriorul și în interiorul nostru, este fiecare câmp energetic dinamic care fie este administrat cu capsulă de la vindecător, fie este produs sau exploatat de subconștient și vine să completeze vindecător regiunile corespunzătoare din mediul câmpului nostru energetic".

¹ (n.ed.) probabil că traducerea exactă este meditație în sensul învățăturilor yoga.

**Cel ce face tratamentul mobilizează
"puterea terapeutică a vieții."**

"Vindecătorul, după teoriile homeopate, o să trebuiască să înțeleagă că el reprezintă doar conducta care prin legătura lui cu bolnavul mobilizează puterea vindecătoare a vieții... Binînțeles, așa ceva presupune trăirea de către cel care tratează a diferitelor tehnici tradiționale și noi, a tuturor acestor fenomene fizice care alcătuiesc manifestarea solidă a unei realități independente de fenomene. Aceasta a reușit probabil vindecătorul șaman prin modul în care a crescut și a venit în contact cu puterile naturii, astfel încât să fie capabil să treacă conform voinței la o stare neobișnuită a conștiinței ca să-l trateze pe cel bolnav; după cum se vede, acest lucru îl învață vindecătorul chinez încă din copilărie simțind mișcarea vieții în spatele chipurilor... În chip asemănător simțeau medicii antici ai lui Asclepios în timpul ofierii slujbelor de tratament bazat pe visele din timpul somnului înăuntrul templului. După homeopați, acest principiu de vindecare nu-l cunoaște medicul modern al medicinei alopate.

Tehnicile energetice de tratament, așa cum sunt homeopatia, acupunctura, Tai-Chi, reflectarea, Yoga, tratarea bioenergetică și tehnicile lui Reith, dau confirmarea absolută că fenomene ca: magnetismul, iradierea, dispoziția celui ce tratează sunt evenimente la fel de obiective ca trăirea sentimentelor lui și a funcțiilor lui raționale. Este caracteristică susținerea unor homeopați care spun că: "Deci, pentru a cunoaște cel care tratează și pentru a reuși să se plaseze corect în aceste domenii care tratează și pentru a reuși să se plaseze corect în aceste domenii va trebui el însuși să le trăiască și să fie supus unei educații psihospirituale, așa ca din experiențele lui personale să dobândească o echipare sufletească și rațională echilibrată. Adică, în primul rând el o să trebuiască să se facă sănătos cât mai mult posibil. Prin exercitarea diferitelor tehnici o să trăiască tot spectrul sentimentelor care sunt dezvăluite de la seninătate până la extaz".

Aici este important să fie menționate și părerile unor homeopați și acupunctori care susțin, pe de o parte, că mai există o metodă de tratament care poate să influențeze câmpul energetic, aceasta fiind "atacul mâinilor", adică, tratamentul cu mâinile unui individ care are un înalt nivel spiritual, în realitate fiind râul energiilor. Ca exemple de "giganți spirituali" sunt citați Ramana Maharishi și Ramakrishna. Și, pe de altă parte, alți homeopați spun că acele folosite de acupunctură reprezintă conducte care fac legătura între energia corpului și energia universală.

În final, Kent, unul dintre fondatorii homeopatiei, scrie că: "Ceea ce vedem în jurul nostru este universul urmărilor, însă universul cauzei rămâne nevăzut. Omul are capacitatea să perceapă lucrurile cele mai profunde și este foarte important că poate să cunoască și să vadă din interiorul lui toate lucrurile pe care le conține universul naturii, în loc să înceapă de la cosmosul natural și să încerce să conștientizeze universul imaterial". Aici, Kent consideră cauza și urmarea existenței universului ca putând fi cunoscute de către om prin procedurile interioare misticiste ale acestuia, pentru că, după el, toate se află în interiorul nostru.

Dar acest lucru, bineînțeles, vine în contradicție cu învățăturile Bisericii, conform cărora cunoașterea universului imaterial și cauza existenței universului natural sunt urmarea apocalipsei dumnezeiești, iar nu a "cercetării interioare". Din toate acestea rezultă clar în ce spații "se desfășoară" activitatea homeopatiei.

Cauza acțiunii "medicamentului" homeopat, conform homeopaților

În legătură cu medicamentul homeopat, tot "secretul" eficacității lui este în modul prin care se prepară medicamentul, adică, cunoscutul dinamism căruia îi este supus medicamentul homeopat (dizolvări în serie și agitări ale "substanței medicamentoase", deseori până când nu rămâne nici o moleculă din ea în "medicamentul final"). Kent scrie: "facem dinamism la

medicamentele noastre pentru a putea ajunge până la substanța simplă", adică substanța dumnezeiască, cum este explicată în alte texte din cartea lui. Deci, conform homeopatiei, acțiunea "medicamentului" ei se datorează proprietăților dumnezeiești ascunse ale materiei lui, care se descoperă prin dinamism, ce este evident de natură spirituală, așa cum însuși Hahnemann o recunoaște răspicat: "Puterea medicamentoasă nu se află în moleculele materiale a acestor "medicamente", care au fost dinamizate (agitate) și nici în suprafața lor fizică (cum ar fi măsurate în mod normal), ci este descoperită și eliberată din materia medicamentoasă care are cu atât mai mare acțiune, cu cât mai liberă și nematerială s-a făcut prin dinamism."

În altă parte, Hahnemann scrie "plsarea substanței medicamentoase și agitarea ei (la dinamismul care se face la râșnița de medicamente) dezvăluie puterile ei medicamentoase din ce în ce mai mult până când se spiritualizează materia". Și, continuând, spune: "Cu modul de preparare prin dinamimizarea substanței medicamentoase, materia se distruge complet până la natura ei spirituală și de aceea, în starea ei finală, poate să se considere că e alcătuită într-adevăr numai din această substanță spirituală." Toate acestea au strânsă legătură cu calitatea de alchimist a lui Hahnemann.

De asemenea, după homeopați, Hahnemann a fost un chimist perfect, dar calitatea lui de alchimist se deosebește de cea de chimist, pentru că cea alchimistă se referă la semnificația metafizică.

Referitor la medicamentele homeopate, Winer mai adaugă: "În simptomele raționale găsim o confirmare a imaginilor alchimiste"

Pentru Hahneman, Confucius a fost superior lui Hristos, pe care îl consideră "sentimentalist înflăcărat"

De asemenea, din manualele homeopate mai aflăm ca Hahnemann a avut strânse legături cu misticismul și cu spiritismul, iar despre ideile lui religioase se știu eu claritate, următoarele: "Hahnemann a fost theist, adică credea într-o religie naturală". Părerea lui a fost că învățătura lui Confucius a fost superioară față de cea a lui Hristos, pe care îl caracteriza ca "sentimentalist înflăcărat". Credea că există o strânsă legătură între ființa supremă și acțiunea medicamentelor. A fost un iubitor fanatic al religiei spiritiste, de aceea a ajuns să dea pacienților să miroase substanțe foarte puternic dinamizate ca să se trateze.

Hahnemann, fondatorul homeopatiei, a fost mason, iar rădăcinile homeopatiei se află în misticism

Este foarte bine cunoscut că intrarea lui Hahnemann în loja teutonică, încă de tânăr, a influențat decisiv credințele lui filosofice și religioase. Legătura lui cu misticismul se dovedește net din cea mai cunoscută carte a sa "Organon al artei vindecării" în care are foarte multe capitole dedicate elogiului "tatălui" misticismului. Anton Mesmer, în a cărui teorie despre "magnetismul animal" credea și o practica el însuși. Din toate acestea rezultă că homeopatia își are rădăcinile în misticism și spiritism, lucruri clar dezaprobat de biserica ortodoxă și în general de lumea creștină.

Sunt de menționat părerile unor homeopați care susțin că legea principală a homeopatiei, adică cea "a asemănărilor", nu este corect să fie atribuită inițial lui Hahnemann. Pentru ca această lege a fost inclusă în "arta" magiei. Există și alte exemple de practicare a homeopatiei

care sunt bazate pe principiile magiei. Așadar, este evident că principiile homeopatice magice nu coincid cu credința și viața ortodoxă, nici într-un caz.

Un alt punct important al teoriei homeopate este legea "infecțiilor", prin care homeopații încercă să explice cauza producerii bolilor. În legătură cu acest subiect este menționată ideea lui Kent, care susține: "Omul a fost creat liber, a fost creat cu posibilitatea să gândească și să facă sau binele, sau răul. Deci, pentru a avea predispoziție la infecția psoriatică, ar fi trebuit, mai întâi, să existe în gândirea omului o stare care să prezinte împrejurările potrivite pentru atragerea bolii, ar fi trebuit să existe dorința pentru a greși și a provoca răul. Astfel, omul, gândind și dorind răul, își pregătește corpul să primească boala",

În altă parte, Kent spune următoarele: "Starea sufletească și trupeză a omului este o situație de sensibilizare la boală când cineva dorește răul. Specia umană care trăiește astăzi pe Terra este un pic mai bună decât un lepros sufletec... Fiecare om are psoriasis... o nouă infecție vine cu fiecare copil."

Bineînțeles, aici se confundă răul spiritual cu cel material, lucru care vine în contradicție cu tradiția ortodoxă, conform căreia o boală trupeză nu este în mod obligatoriu urmarea unui gând păcătos sau a unei fapte păcătoase a bolnavului. Pentru că, ce am putea să spunem despre Iov sau despre atâția alți sfinți ai bisericii noastre, care, deși aveau o desăvârșire spirituală atât de mare, totuși sufereau, după iconomia lui Dumnezeu, de o mulțime de boli, confirmând cele spuse de apostoli: "...puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune..." (II Corinteni, XII, 9) ?

Conform homeopatiei, infecțiile psoriasisului, sifilisului și hepatice (care nu au legătură cu bolile corespunzătoare din medicina clasică) se moștensesc, și în felul acesta răul material și spiritual se eternizează. Fără teamă, Winer adăuga următoarele: "...psoriasisul este o manifestare simbolică a păcatului originar".

După părerea fondatorilor homeopatiei, "nu există nimic în lume care să fie capabil să modifice și să îmbunătățească o infecție, în afară de medicamentul homeopat spiritualizat". Așa se descoperă că homeopatia este un sistem care depășește limitele tratării, intervenind un sistem care propune "moduri de mântuire" pentru om, pentru că este autodeclarată ca fiind capabilă să inverseze consecințele spirituale și trupesti ale păcatului originar !

Winer menționează niște comentarii ale homeopatului Schwartz, care se raportează la un mod de acțiune mai profund al homeopatiei, spunând că: "...homeopatia are legătură nu numai cu evoluția trupeză a omului, ci și cu evoluția lui spirituală - medicamentul homeopat într-adevăr salvează sufletele cu acest mod de acțiune, Homeopatia ajută la distrugerea răului, ajută să se deschidă "centrele" superioare și să curgă de acolo energie cerească și spirituală". De asemenea, Winer, punând întrebarea "dacă homeopatia este un sistem de desăvârșire pentru ispășirea omului de păcatul originar", dă răspunsul că homeopatia "poate să fie un mijloc care să ajute oamenii să alunge «straturile» necunoașterii, orbirii și egoismului, iar în final o viață perfectă și morală poate fi ținta tuturor metodelor de tratament".

Așadar, și aici se observă că homeopatia se extinde și la vindecarea patimilor spirituale, ca de exemplu egoismul. Dar, pentru un creștin ortodox, vindecarea unei astfel de patimi cum este egoismul se tratează numai cu participarea la viața bisericească, bineînțeles nu cu medicamentul homeopat.

Deci, homeopatia unește legea de tratament cu legea spirituală a cărei încălcare produce boala. De aceea și marele homeopat Pierre Schimdt, la un congres internațional al asociației homeopaților, susține că medicul homeopat, în afară de medicament, trebuie să dea pacientului indicații exacte" ...în legătură cu «igiena» de natură morală și sufletească, astfel încât să nu se mai repete aceleași greșeli care le-a făcut înainte încălcând legea, în acest fel provocându-și boala sau cele făcute de strămoșii lui... Prevedem o purificare a speciei umane...

Medicul homeopat, pentru a merita această denumire trebuie să fie un înțelept sintetic și în același timp instruit spiritual.

Deci, ce ne-au învățat înțelepciunea secolelor și religia tuturor oamenilor? Că diminuarea dorințelor, înlocuirea sau materializarea patimilor, concentrarea sunt cele mai sigure moduri pentru ca să dobândească cineva bucuria dezvoltării și sănătății perfecte. Dar, pentru aceasta, pacientul are nevoie de instruire pentru a pricepe necesitatea alinierii lui la poruncile sfinte ale legii. Puteți să spuneți că nu este necesar medicul pentru a-l instrui în biologia metafizică pe pacientul care cere ajutor? Tocmai aici este marea diferență între alopatul care tratează doar corpul material care se pierde o dată cu moartea și homeopatul care-l hrănește pe cel care continuă să trăiască și să sufere, adică pe omul viu, lucru pe care nici o știință nu a reușit să-l determine încă.

Reînnoiți-vă, reînsuflețiți-i pe pacienții voștri eliberați omul de infecția cronică, eliberați-l prin homeopatie, prin homeopatie pură, din această catastrofă numită psoriasis faceți omul potrivit pentru treapta lui Dumnezeu”.

Așadar, este clar că homeopatia încearcă să "elibereze" omul și că ținta ei principală este sufletul pacientului, nu corpul lui. Să subliniem că homeopatia tratează mergând de la suflet către rațiune și corp. Există homeopați care compară modul de preluare a istoricului bolii de către un homeopat cu un fel de spovedanie, și continuă susținând că, în principiu, homeopatia este interesată de cele care "în concepția creștină sunt considerate adânci și întrecătoare". Aici trebuie subliniată și legătura homeopațiilor cu hindușii și punctele comune pe care le are legea hindusă a lui Karma cu tratamentul homeopat.

Așa că în afară de contemplarea în totalitate a cosmosului, prin elementele spiritiste, alchimice și magice pe care le conține, homeopatia dă medicamentul homeopat, care reprezintă "elementul dumnezeiesc", pentru a readuce la normal fluxul substanței dumnezeiești a omului, iar medicul homeopat preia sarcina intermediarului care conduce omul la eliberarea din păcatul originar, precum și din răul material și spiritual.

Dar noi, fiind creștini, știm foarte clar că numai biserica este cea care poate să-l elibereze pe om din păcatul originar și din răul spiritual și să refacă relația omului cu Dumnezeu, însă aceasta prin participarea la energiile necreate ale lui Dumnezeu, iar nu printr-o falsă coincidență a substanțelor.

Înainte de încheierea acestui vast subiect care, desigur, nu poate fi finalizat într-un studiu atât de scurt dar a cărui intenție este să arate această mare problemă și să ne dea motive să problematizăm, aș dori să menționez foarte pe scurt încă trei puncte de vedere asupra acestei probleme:

- a) Cauzele răspândirii metodelor homeopate
- b) Cum este explicată acțiunea "medicamentului" homeopat când apare vreun rezultat
- c) Dacă într-adevăr nu este periculos "medicamentul" homeopat, după cum spun susținătorii lui.

Observăm următoarele:

a) Cauzele răspândirii metodelor alternative

Nu sunt scutiți de vină pentru răspândirea metodelor alternative, neconvenționale de tratament niște reprezentanți inconștienți ai medicinei clasice, care exagerează cu administrarea medicamentelor și deseori cu privirea impersonală asupra pacientului. Aceste situații, care cu siguranță trebuie corectate, în principiu se datorează practicării greșite a medicinei. Mulți medici aparținând medicinei clasice nu au răbdarea să ia bolnavului un istoric complet, care este cel mai important element pentru un diagnostic corect. De asemenea, comunicarea corectă medic-pacient ajută la tratament, mai ales în situațiile afecțiunilor cronice psihosomatice.

În orice caz, răspândirea metodelor alternative de tratament (homeopatie, acupunctură etc.) nu este independentă de răspândirea ereziilor din vremurile noi, de tendința de înșelăciune și de confuzia care există în ziua de astăzi.

b) Explicarea acțiunii "medicamentului" homeopat

În cazurile în care dă rezultate "medicamentul" homeopat, acestea o să trebuiască să fie explicate cu acțiunea medicamentului figurativ *Placebo*. Nu este corect că unii susțin că ceea ce ne interesează este numai rezultatul tratării. Să nu uităm că și în spațiul magiei există "tratări", precum și în spațiul protestanților cu "darul vindecării". "Tratări" există și cu fenomenul extravagant al uroterapiei, adică administrarea orală a urinei la pacient sau prin alte modalități. Dar, în general, aceste tratări sunt de scurtă durată, boala revenind.

Trebuie subliniat ceea ce ne este cunoscut din Sfânta Scriptura și din tradiția noastră ortodoxă, că ispita poate să trateze pentru a câștiga sufletul omului. Deci, nu ar fi trebuit să excludem și elementul ispititor al "tratării", mai ales când aceasta este practică în strânsă legătură cu practicile provenite din tradițiile orientale.

În orice caz, metodele alternative de tratament "dau rezultat", în general, la afecțiunile de natura psihică, dar în cazuri mai dificile "ridică mâinile sus", adică nu au nici o propunere sau soluție pentru rezolvarea lor.

Specialiștii bisericii în tema ereziilor încadrează homeopatia în capitolul alchimiei. Într-adevar, metodele alternative de tratament nu reprezintă nimic altceva decât reînțoarcerea anticului medic magician-vrăjitor în viața societății de astăzi.

c) Pericolele homeopatiei

Sunt periculoase "medicamentele" homeopate?

Vom aminti situația "medicamentelor homeopate nocive" (Nosodes) care sunt preparate din țesuturile canceroase, din cele cu lichid tuberculos, din lichid sifilitic, din secreții gonoreice, din venin de șarpe, din mercur etc. Aceste medicamente sunt periculoase pentru sănătatea celor care le folosesc și sunt contrarii moralei medicale și deontologice.

Situațiile în care "medicamentul" homeopat este extrem de periculos sunt cele în care pacienții cu boli grave renunță la tratamentul medicinei clasice pentru a urma o metodă de terapie homeopată sau o altă alternativă. Deseori evoluția acestor boli este ireversibilă după ce oamenii descoperă greșala lor și revin la tratamentul tradițional pe care îl luau iar vina pentru aceste situații este absolut a "terapiilor alternative" cu promisiunile lor false.

Epilog

Toate acestea au fost scrise cu intenția de a fi clarificată problema homeopatiei, care nu are nici bază științifică, este clar că este întemeiată în spațiul misticismului și pe modul de gândire al teoriilor religiilor orientale.

Există pericolul major, dacă se dezvoltă homeopatia, precum și celelalte metode alternative de tratament (acupunctură, reflexoterapie etc.) ca aceasta să aibă un loc de "punte" care să-i conducă prin înșelăciuni pe mulți creștini neinformați spre religiile orientale, în prima fază crescând sentimentele lor creștinești. Creștinii apelează la astfel de metode necunoscând acest aspect care a fost menționat în text.

Dar homeopatii care spun că sunt creștini, cum este posibil să nu cunoască aceste aspecte ale problemei sau înșală cu ipocrizie susținând că homeopatia nu este contrară creștinismului ?

Este cunoscut că pe iubitorii "New Age-ului" îi reprezintă astfel de teorii și chiar îi satisfac. Este aplicarea teoriilor lor despre univers la nivel medical.

De asemenea, trebuie clarificat că "metodele alternative" de tratament (homeopatie-, acupunctură etc.) nu trebuie confundate cu reigimul sănătos de hrănire și cu tratamentele cu plante simple care trebuie să facă parte dintr-un mod de viață echilibrat.

Cu dorința și în speranța că, cu ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu acest text o să ajute la clarificarea confuziei.

SFÂRȘIT

Pe coperta 4 a broșurii mai avem următoarele (n.ed.) :

Există multe grupări mistice și cu caracter religios, care folosesc în mod foarte periculos în învățăturile lor idei referitoare la sănătate. Toate aceste grupări, împreună cu credințele lor, sunt bazate pe religii și concepții orientale, amestecate cu diferite forme și practici de magie.

Învățătura principală a acestor grupări este totalitatea „cosmosului”. Conform acestei teorii, există un Dumnezeu impersonal, care este o putere universală sau o energie care coincide cu universul (bioenergie). Absolut tot ce se întâmplă este manifestarea acestei energii absolute. Nu există deosebire între substanța lui Dumnezeu și cea a omului. Dumnezeu nu există în afara omului. Luând ca bază acest punct de vedere pentru Cosmos, cei care se ocupă cu misticismul învață că omul, descoperindu-l pe „Dumnezeu - El însuși” și activând puterile care se ascund în interiorul lui, are puterea să se vindece singur.

Homeopatia este și ea una dintre aceste practici terapeutice bazate pe această teorie despre cosmos. Bineînțeles că toate aceste metode mistice care izvorăsc din învățături și credințe specifice religiilor orientale și magiei sunt contrare cu credința creștin-ortodoxă, mai ales în ceea ce ține de concepția despre viață și despre cosmos, concepție total opusă celei creștinești.

Cum este oare posibil ca practicantii creștini ai acestei metode să nu știe că fondatorul homeopatiei, Samuel Hahneman, susținea că Confucius a fost mai mare decât Iisus Hristos? Și oare cum este posibil ca o metodă „terapeutică” să fie după voia lui Dumnezeu, dacă fondatorul ei a vorbit împotriva lui Iisus Hristos?

ANEXA 1

Din cartea **ORTODOXIA PENTRU POSTMODERNIȘTI** despre felul în care va fi prigonita Biserica lui Hristos de către religia ecumenista a viitorului

Întrebare: *Chiar dacă post modernii propagă individualismul, totuși ei reprezintă o structură compactă, și prin revistele și programele lor pot influența conștiința maselor. Observăm chiar o "postmodernizare" a societății contemporane, poate chiar inconștientă. Putem defini structura și influența postmodernismului ca una sectară, deși ateistă, totuși sectară? (pusa de monahul Savatie - Ignatie Baștovoi - n. ed.)*

Răspuns (părintele Andrei Curaev n.ed.): Explic. Din punct de vedere bisericesc, este fără îndoială o sectă, fiindcă se află în afara lui Hristos și a Bisericii Sale. Dacă ne referim la pericolele iminente de ordin social, uman, cred că anume ideologia de tip new-age va sta la baza totalitarismului sec. XXI. Știți, la sfârșitul sec. XIX, la fel se părea că epoca dictaturilor și a războaielor a apus. Când a fost inventată mitraliera, mulți afirmau că această descoperire face imposibil războiul, fiindcă o mitralieră nimicește un batalion în două minute. Cum să lupți în acest caz? Asemenea idei se vehiculau la modul serios în presa timpului. Și, desigur, se considera că progresul cultural al umanismului face imposibilă repetarea cruzimii Revoluției Franceze sau a dictaturii napoleoniene. Secolul XX a demonstrat că nu e așa, și experiența anilor 90 ne învață să fim mai prudenți. Nu putem considera că, o dată căzută cortina de fier a comunismului în Europa de Est, a dispărut și ultimul gen de totalitarism. Asemenea genuri de tragedii vor mai urma, chiar mai groaznice. De ce? În primul rând fiindcă tehnologia de control asupra vieții a făcut un salt uriaș înainte, în al doilea rând, norocul nostru este că Stalin și Hitler au venit pe lume înainte de răspândirea televiziunii. Dictatorii secolului XXI vor face uz de niște tehnologii mult mai avansate, și de aceea cruzimea forțelor totalitare ale viitorului le va întrece pe cele ale sec. XX, cu atât cu cât cruzimea stalinismului a întrecut-o pe cea a dictatorilor sec. XIX - Bismarck și Napoleon, să zicem. Și iată că anume această ideologie poate sta la baza acestei dictaturi a sec. XXI în Occident. Îmi închipui că va fi o ideologie sub flamura toleranței, fiindcă, știți, new-age proclamă toleranța, o toleranță absolută față de tot. Dar aceasta este o formulă periculoasă, fiindcă poate promova intoleranță la rândul ei. Cum anume? Să-i luăm pe reprezentanții curentului new-age sau postmoderniști. Sunt niște oameni cu suflet de violatori. Dacă un pictor ia un fragment de icoană și-l introduce într-un colaj înconjurat de sticle de bere, prin aceasta, fără a se gândi prea mult, încalcă voia creatorului acelei icoane, în general, postmodernistul își permite să le rupă pe toate din context. Aceasta nu este oare o violare? Un predicator new-age își permite să rupă din context diverse idei religioase, ajungând în final la o idee în stil pur new-age - că, de fapt, toate religiile sunt una și toate învață ceea ce învăț și eu. Și de aceea Budha este precursorul meu, Iisus este înaintemergătorul meu. Mahomed a mers, dar n-a ajuns, Moise a înțeles, dar nu până la capăt, dar iată că eu acușica vă explic ce-au vrut ei de fapt să spună. Din experiența marxismului știm deja că atunci când un curent se bazează pe precursorii săi, este unul agresiv. Această agresivitate mai întâi are loc la nivel de dialog, de idei, cultural, iar mai apoi ea se răsfrânge și asupra oamenilor. Cel care a luat foarfecelă ca să taie astfel de "ornamente" din cărți, icoane, texte din timpuri străvechi, el va începe să-i "tundă" și pe oameni conform gusturilor și standardelor proprii. Ce suport avem noi creștinii ca să ne uităm cu suspiciune la toate acestea? Fiindcă noi am trecut deja experiența unui new-age în imperiul roman, unde domina aceeași stare de vagabondaj contextual, de omnivoracitate. Să ne amintim. Să luăm spre exemplu Panteonul, templul tuturor zeilor din Roma, un imperiu al toleranței față de diferitele culturi, dar unde creștinii au fost persecutați sistematic. De ce? Fiindcă refuzau să vadă lumea cu ochi străini, ei își apărau dreptul de a vedea lumea așa cum o văd ei. Și nu

doreau să participe la ceremonii religioase ale zeilor străini, conștienți de faptul că Dumnezeu e unul. Pentru aceste convingeri erau executați. Presimt că se apropie timpuri asemănătoare. Iată doar un singur caz, după mine absolut postmodernist. Am în vedere legea rusă despre libertatea conștiinței, adoptată cu doi ani în urmă (interviul a fost luat la 6 ian 2000 – n.ed.). Legea conține un articol conform căruia nimeni nu poate să-l silească pe om să participe sau nu la ceremoniile religioase. Un principiu foarte judicios, nu-i așa? Dar gândiți-vă ce poate însemna el. Vine la mine în biserică un krișnait, se apropie de Potir și mă roagă să-l împărtășesc. Eu îi zic: drăguțule, ai ceva desenat pe frunte și niște pungulițe în mâini, mi se pare că ești krișnait, nu? El răspunde: da, sunt krișnait. Și ce poștești? Vreau să mă împărtășesc, să particip și eu la tainele voastre. Pofțim, îi răspund, dar mai întâi să te pocăiești, pentru că atâta timp cât ești krișnait, nu poți lua parte la tainele Bisericii Ortodoxe. El zice: cum, nu mă lăsați să particip la slujba voastră? Da, zic, nu te las. Atunci ce poate face el? Poate să mă dea în judecată conform legii care spune că nimeni nu are dreptul să împiedice o persoană să participe la serviciul divin. Acest lucru poate lua proporții grave, închipuiți-vă că statul organizează o întâlnire solemnă cu Dalai-Lama și cere să vină toți să-și prezinte respectul față de reprezentantul acestei minunate tradiții. Dar preoții creștini spun: noi, desigur, compătimim poporul Tibetului pentru suferințele lui, avem o atitudine plină de respect față de acest filozof, Dalai-Lama, fie el și al XIV-lea, dar budismul ca atare nu ne trezește simpatii. De aceea creștinii nu trebuie să meargă să se roage și să participe la ritualuri împreună cu budiștii și reprezentanții altor culte. Acest fapt poate servi drept motiv pentru ca statul să se năpustească cu toată puterea să împotriva unor astfel de propovăduitori principiali, pe care îi va numi intoleranți, obscuranțiști, conservatori, ortodocsali etc. Era pe timpurile sovietice o anecdotă bună. Cică un lector a fost întrebat dacă va fi și cel de-al treilea război mondial. El a răspuns: tovarăși, al treilea război mondial nu va fi, dar va fi așa o luptă pentru pace, că nu va rămâne piatră pe piatră.

Din cartea *Ortodoxia pentru postmoderniști, în întrebări și răspunsuri*, editura Marineasa, Biblioteca Ekklesia, Timișoara 2001, pag. 32-34

ANEXA 2: Despre sănătate și homeopatie, din cartea PĂRINTELE PAISIE MI-A SPUS de Athanasie Rakovalis

CAPITOLUL 2 DESPRE SĂNĂTATE

42. Dacă am fi știut cât folos primim din boli, nu am fi dorit să ne facem bine, ci am fi preferat să răbdăm, pentru a dobândi un loc mai bun în rai și nu l-am fi rugat pe părintele Ștefan să facă rugăciune.

«Părinte Ștefan, de ce mi-ai făcut aceasta? Dacă ai știut, părinte Ștefan, că nu vreau sănătate, de ce te-ai rugat pentru mine? Mai bine îmi spuneai "bine, bine" și să nu fi făcut rugăciune. De ce ai făcut aceasta, părinte Ștefan?».

43. - Părinte, antibioticele pricinuiesc vătămare omului. De data aceasta, am fost nevoiți să-i dăm fetiței noastre (în vârstă de doi ani) antibiotice. Unii de la școala unde lucrează soția mea, au mers la homeopat și cu o pastilă mică le-au trecut durerile. Și ne-au spus că de la început trebuia să tratăm copilul prin homeopatie.

Doi călugări ai părintelui S. se ocupă cu homeopatia. Nu știm dacă este așa, dar am auzit că Părintele Porfirie ar fi spus că medicamentele homeopate, și mai ales cele ale primei doze pe care o dau, nu sunt fabricate în Grecia, ci le aduc din Olanda, unde sunt "citite" în cadrul unei ceremonii speciale. Adică sunt vrăjite.

- Ascultă, pentru acupunctura există două școli. Una este curat satanică. Iar cealaltă ce face? Să presupunem că mă doare degetul. Cel care se ocupă cu aceasta știe pe unde trec nervii, bagă un ac, omoară nervul, iar durerea încetează. Da, dar oare l-a făcut bine? A îndepărtat pricina? Apoi, să spunem că mă doare și cealaltă mână; va omorî și acel nerv, apoi altul și altul, iar la sfârșit ce se va întâmpla?

Homeopatia este încurcată. Mulți s-au încurcat în această poveste și au amestecat în ea multe teorii. După ce vei lua o doctorie, îți vor spune aceia: "La început te vei simți mai rău, dar apoi îți va trece". Să spunem că te doare obrazul. Celălalt îți dă o palmă puternică și te doare mai tare, așa încât starea de mai înainte, ti se pare o glumă, și o suportă ușor.

Mai există și unii care sunt bolnavi numai cu închipuirea. Unul ca acesta merge la medic, iar acela îi spune: "Pleacă, nu ai nimic". Merge din nou și medicul iarăși îi spune: "Pleacă, nu ai nimic". Merge apoi la homeopat. Acesta știe că nu are nimic, dar nu îi spune, ci îi dă un praf, pentru a-i liniști gândul aceluia și astfel îi trece durerea. "M-am făcut bine", spune acela.

- Ei, dar acest lucru este bun, Părinte, căci i-a corectat gândul.

- Bre, fiule, aceasta este **înșelăciune!** în felul acesta îi mai umflă și egoismul, căci va cugeta: "Ai văzut? Nu spuneam eu bine? Doctorii nu au știut".

Apoi mai sunt și alții care neputându-se aranja nicăieri în altă parte, merg la homeopatie și astfel își găsesc o ocupație.

Dar lucrul acesta este primejdios. Se încurcă diferiți inși în treaba aceasta și nimeni nu poate avea încredere în ei.

Apoi resping toate celelalte tratamente, zicând: "Acesta nu este corect!". Dacă cineva are febră 40°C, tu ce vei mai face atunci când tratamentul recomandat de medicina clasică își face treaba lui, alungă temperatura?

Îmi face mare impresie faptul că Hipocrate a descoperit atâtea lucruri, a făcut atâtea observații și a alcătuit atâtea terapii. Aceasta nu a fost întâmplător, ci a fost o iluminare dumnezeiască. Altul a făcut penicilină din mucegai.

Un bătrânel la o mănăstire a văzut cum ară^{*} și mi-a spus să mănânc pâine mucegăită, căci ajută. Dar câtă pâine poți să mănânci? În timp ce acela a făcut medicamentul din mucegai și a salvat atâția oameni. Un astfel de medicament nu este de aruncat.

Eu aș fi de acord mai degrabă cu un botanist, cu un om de știință. Iată, cineva a scris o carte despre o sută de plante și o mie de terapii. Vezi, acolo citim despre atâtea plante, dintre care pe unele le călcăm în picioare și care vindecă o mulțime de boli.

A venit aici un oarecare medic credincios, nu vreau să-i spun numele, care a scris și o carte și îi spun: "Menta ajută mult la astmă". "Nu știi" îmi spune. "Bre, tu ești doctor și spui că nu știi?".

Vezi aceștia nu au un scop bun, vor să dea la o parte plantele și să rămână numai medicamentele, în mâncăruri se pun atâtea și atâtea plante iar ca medicamente șovăiesc să le folosească.

Cum am spus, sunt de acord mai degrabă cu un om de știință, botanist. Vezi, germanii au pus deja menta în pliculețe și o vând.

Dar există și mulți escroci. Unul spune că poate cunoaște TOATE bolile numai privind în ochii celui bolnav. Sunt și eu de acord că unele boli se pot depista în felul acesta, dar cum va cunoaște acela inima privind în ochi. Altul spune că prin ureche poate vindeca toate bolile. Bagă în ea niște ace... Prostii. Aceștia sunt niște escroci. Este nevoie de discernământ în toate acestea.

- Adică, Părinte, să nu facem tratamente homeopate la copil?

- Nu, nu este un lucru în care să ai încredere.

- Părintele S. are câțiva călugări medici, pe care i-a trimis să învețe homeopatia.

Bătrânul și-a clătinat capul și nu a spus nimic.

* Bătrânul bănuia că Starețul are tuberculoză.

- Chiar și părintele S. a făcut tratament homeopat și deși a fost foarte bolnav, în cele din urmă s-a făcut bine.

Starețul și-a clătinat din nou capul cu amărăciune în semn de dezaprobare și la sfârșit a întrebat:

- Prin ce s-a făcut bine părintele S.? Oare prin homeopatie? (dând de înțeles că poate rugăciunile altora l-au tămăduit).

Anexa mea personală (a lui Athanasie Rakovalias n. ed.)

44. După aceste sfaturi ale Starețului m-am hotărât să cercetez mai profund subiectul homeopatiei și al acupuncturii. Iată aici câteva din constatările mele pe scurt:

Acupunctura: S-a dezvoltat în China și s-a impus ca un mod terapeutic, printr-un decret împărătesc. Ea este strâns legată de concepția despre lume a vechilor chinezi. Potrivit acestei concepții ei credeau că boala trupească este urmarea influenței unui duh rău asupra trupului omenesc. Astfel de exemplu, dacă te durea stomacul aceasta însemna pentru vechii chinezi că un demon se cuibărise în acel loc. Pentru a-l sili pe demonul, care provoca boala să plece, înfingeau ace în punctele respective ale părții bolnave, făcând în același timp și diferite exorcisme. Aceasta este o ramură a acupuncturii, pe care Starețul a caracterizat-o a fi "curat" SATANICĂ.

Oare în zilele noastre nu există SATANIȘTI? Oare unii dintre aceștia nu practică și în ziua de astăzi această ramură a acupuncturii? Și dacă există astfel de persoane viclene și rău intenționate, care l-au băgat pe satana în viața lor, înlăuntrul sufletului lor, nu cumva să așteptați să v-o spună sau să v-o scrie sub tabela lor medicală.

Homeopatia: Întemeietorul homeopatiei în Grecia, a acestei "medicinii alternante", este un SUBINGINER! Domnul Vitulkas. Este considerat părintele homeopatiei în Grecia, dar este și foarte cunoscut în cercurile mondiale homeopate.

Domnul Vitulkas a fost discipol și colaborator al maestrului (guru) hindus Krișnamurti. Pe Krișnamurti, Societatea Teosofică (de proveniență masonică) a vrut să-l impună ca Hristosul Noii Ere. (Timp de mai mulți ani a umblat prin toată lumea, dându-se drept "Hristosul" epocii noastre). Dar planurile lor au eșuat.

În acest mediu s-a mișcat domnul Vitulkas, și este firesc ca gândirea lui să fie adăpată cu concepții orientale despre Dumnezeu, lume și om.

Pentru a deveni cineva "homeopat" în Grecia, acum câțiva ani, când începuse această poveste, era suficient să învețe între trei și șase luni lângă un homeopat experimentat, iar apoi își putea deschide "magazinul" său propriu.

Astăzi însă, lucrurile s-au schimbat. După ciocnirile cu lumea medicală a Greciei este necesară diploma de absolvire a medicinei, pentru ca cineva să practice homeopatia.

Nu există școli homeopate organizate, nu există date statistice, pentru a putea compara rezultatele acțiunii medicamentelor homeopate. Nu există nici o statistică care să spună că, de exemplu, din o mie de bolnavi care au urmat o terapie homeopată, atâția s-au făcut bine, atâția și-au îmbunătățit starea, atâția au rămas în aceeași stare și atâția li s-a înrăutățit sănătatea. NIMIC ! Nici o dată statistică ! Și interesant este faptul că aceia îți spun că "homeopatia nu lucrează statistic".

În trecut chiar și eu însumi am urmat de două ori ședințe de terapie homeopată împreună cu soția mea și cu mulți prieteni și cunoscuți.

În majoritatea situațiilor nu s-a întâmplat nimic. Nici o ameliorare ! În alte situații boala avansa atât de mult încât ajungea la punctul critic în care bolnavul era nevoit, în starea avansată a bolii în care se afla, să ceară ajutorul medicinei clasice.

Uneori a existat și "vindecare", așa cum s-a petrecut în cazul conjunctivitei pe care am avut-o la ochi. Această boală ușoară s-a vindecat... Dar după o vreme m-a consultat din nou un oftalmolog, și s-a mirat că partea vitroasă a ochilor mei a fost vătămată.

Semăna cu cea a unui om foarte înaintat în vârstă. Oare aceasta este "vindecarea" pe care mi-au făgăduit-o?

Niște prieteni de ai noștri le-au făcut copiilor lor tratament homeopatic, încă de la o vârstă foarte mică. De la trei ani, poate și mai puțin, copiii lor nu au luat niciodată antibiotice. Gripele, infecțiile și virușii, le treceau cu ușurință, cu o pastilă "mică" homeopată.

Însă, mai târziu, ce s-a întâmplat?

După destui ani de terapie homeopată, unul din copiii lor s-a îmbolnăvit foarte grav. Cantitatea de cupru și de celelalte metale pe care le luase în toți acești ani prin aceste "mici" pastile a crescut într-o măsură atât de mare încât i-a provocat această boală foarte gravă.

Speriați, părinții au recurs la ajutorul medicinei clasice, având grijă de a-i înștiința pe cunoscuții lor despre "pățania" suferită, blestemând de aici înainte homeopatia.

Cum putem fi siguri că după o folosire de ani de zile a medicamentelor homeopate, nu vom avea efecte negative? Și fiindcă nu există perioadă lungă de timp, o experiență acumulată, pe ce se sprijină homeopații când încredințează lumea că "medicamentele homeopate nu au efecte negative"?

Chiar și în domeniul teoriei, al principiilor, există nepotriviri. Chiar ei înșiși nu știu foarte bine ce anume cred. Fondatorul homeopatiei este considerat S. Haneman. El a scris o carte cu titlul "Organul tehnicii terapeutice", unde sunt expuse principiile de bază ale homeopatiei.

În revista pe care o editează Centrul Medicinei Homeopate din Atena, cu titlul "MEDICINA HOMEOPATĂ", în nr. 3 din 1992, editorul revistei lui și întemeietorul homeopatiei în Grecia, domnul G. Vitulkas, referindu-se la cele de mai sus, scrie:

"1) Diferențele care există între ediția a cincea a "Organului", când Haneman trăia încă, și a șasea care s-a tipărit după moartea lui și alte diferențe care apar probabil nu aparțin acestuia. 2) Contradicții posibile care există în "Organ", spre exemplu în paragraful 18 care menționează: "...prin urmare, rezultă **fără nici o îndoială** că totalitatea simptomelor la fiecare caz personal de boală trebuie să fie singurul indiciu, singurul ghid care ne va conduce la alegerea medicamentului..."

În timp ce vorbește atât de clar despre **totalitatea simptomelor**, totuși, în paragraful 153 menționează: "...în încercarea noastră de a descoperi medicamentul corespunzător, cel mai potrivit pentru simptomele bolii pe care vrem să o tratăm... acele simptome pe care ar fi trebuit prin excelență și în mod exclusiv să le avem în vedere, sunt cele mai importante, cele mai curioase, cele mai neobișnuite și unice în felul lor - simptome generale, dar și cele mai imprecise, care nu trebuie să ocupe prea mult atenția noastră..."

Oare nu avem aici o contradicție? Dacă da, care este ea?

Mai există și alte contradicții de acest fel în "Organ", care vor trebui discutate? se întreabă domnul Vitulkas.

45. Un copil a venit să-l roage din nou pe Stareț pentru tatăl său, care era în spital bolnav de cancer. Era gata să izbucnească în plâns. Starețul l-a întărit sufletește.

- Nu plânge! Nu s-au pierdut toate! Ce s-a întâmplat? Pentru Dumnezeu nimic nu este greu. Numai că și el trebuie să vrea să fie ajutat. Trebuie să răsucescă puțin butonul; să se racordeze la frecvența care trebuie. Să-i spui să se mărturisească și să se împărtășească.

46. Odată mi-au adus o fetiță paralizată. O lovise trăsnetul și îi arsese toate celulele nervoase, nu putea merge, nici vorbi, și nici să se îngrijească.

Mi-a fost tare milă de ea. Oare este greu pentru Hristos să facă din nou celulele? Acum s-a făcut cogeamite fată.

47. Părinte, acesta are tensiune, nu știți cumva vreun medicament?

- Tensiune? Ia vino aici să ți-o cobor! (Și zâmbind, îi prinde capul între mâini și îl apasă, în timp ce acela stătea bucuros și cu evlavie, primind tratamentul Starețului asupra capului său).

Tensiunea este din neliniște, binecuvântatule, continuă serios Starețul. Tu să rezolvi problemele cele ușoare. Pe cele grele să le lași lui Hristos. Să nu încerci să le rezolvi tu pe toate. După ce vei pleca de aici, să treci pe la Talea (băcanul din Căreia) să cumperi niște indiferență bună. Îți va da și pe datorie, a spus Starețul râzând.

48. Să mâncați morcovi mulți. Fac bine. Curăță sângele.

49. Odată am avut infecție urinară, în decursul unui an luasem de cinci ori antibiotice puternice. Și de fiecare dată am făcut aceasta timp de o lună de zile. Dar fără nici un rezultat, în cele din urmă am mers la Stareț să-i cer sfatul.

- Ia orz curat, fierbe-l până se va desface bobul, și bea numai zeama.

- Cât să beau?

- Bea cât vrei. Rău nu o să-ți faci. Este și întăritor. Curăță tot sistemul... rinichii, vezica urinară. Să bei câte un pahar dimineața, la amiază și seara.

- Pentru cât timp, Părinte?

- Ei !... bea timp de o lună.

Într-un termos mare, cam de un litru, puneam apă fiartă și aruncam înăuntru o mână de orz, spălat mai dinainte de praf. îl lăsam toată noaptea, iar dimineața îl strecuram și beam zeama.

După cincisprezece zile m-am făcut cu desăvârșire bine și nu am mai continuat tratamentul. Orzul a făcut o treabă mai bună decât antibioticele, fără să pricinuiască efecte negative.

50. Odată, când l-am cercetat pe Stareț după operația pe care o făcuse pentru cancer și după intervenția la ficat, de îndată ce m-a văzut, mi-a spus:

- Să nu ceri! Să nu ceri! Nu poți suferi durerea, Nu poate fi suportată. Este înfricoșătoare!

Am plecat capul rușinat, în rugăciunea mea, ceream de la Dumnezeu să-mi dea "puțin" din boala Părintelui, atât cât puteam suporta. Mă rușinam pentru că nu am avut jertfire de sine pentru a cere să sufăr eu în locul său, așa cum făcuse Starețul în trecut pentru mine. Nu i-am spus nimic despre aceasta, ci el singur a înțeles.

Apoi Starețul a continuat:

- Dintru început nu ceream de la Hristos să mă facă bine. Și sfătuiam și pe alții să facă răbdare, să facă mai întâi cele omenești și apoi să ceară ajutorul lui Dumnezeu, însă nu așa, ci trebuie de la început să cerem ajutorul lui Hristos. Căci Hristos vine cu o mângâiere și le îndreaptă pe toate fără durere, fără efecte negative, în chip desăvârșit, în timp ce oamenii... Chiar și binele pe care ți-l vor face, ce fel de bine este?